

Náměstek Kalina podporuje nadále nulovou toleranci hazardu

Jednání městského zastupitelstva se stává v poslední době pro občana města náročnou ukázkou odborných pohledů, ve kterých se není snadné vyznat, pokud nemáte v ruce podkladové materiály. Využili jsme proto možnosti a položili náměstkovi primátora Jaromírovi Kalinovi (KDU-ČSL) otázky, co že to vlastně zastupitelé přijali nebo nepřijali za usnesení a o čem se vlastně jednalo.

■ Lubomír Maštera

Zastupitelům byl představen na schůzi materiál, týkající se výměny střechy Horáckého zimního stadionu tzv. metodou Design - Built. Při hlasování jste se zdrželi, proč?

Na mimořádném zastupitelstvu města v květnu jsme přijali usnesení, že souhlasíme podle analýzy s pokračováním přípravy řešení HZS v Jihlavě dle tří variant, a to s postupnou generální opravou v následujících cca čtyřech letech, nebo s novou výstavbou na zelené louce nebo stávajícím místě horáckého stadionu.

Na posledním ZM byla předložena podle mého názoru další varianta – postupná rekonstrukce nejnужnějšiho. Navrhuje začít opravou střechy, které končí životnost. Vystavil ji stopku posudek kondice střešní konstrukce. Po havárii lávky v Tróji se dá očekávat, že se nároky na statická posouzení ještě zvýší.

Rozhodnout o výměně střechy, aniž by byly popsány jednotlivé etapy oprav, stanoven jejich harmonogram, vyčísleny náklady, upravena projektová dokumentace a nebyl představen finální vzhled HZS, po ukončení poslední etapy je špatné. Navíc prostou opravu, jako jednu z variant, jsme již dříve zamítli.

Je legitimní a zastupitele jsem na to upozornil, pro tuto variantu hlasovat, zároveň se však musíme vypořádat s platným, výše uvedeným usnesením. Tak jak byl materiál připraven, byl podle mne nehlasovatelný a nikam nás neposunul.

Výměna střechy bude výrazným způsobem limitovat další opravy - chlazení, ledová plocha, čelní tribuna na místa pro sezení atd. Zároveň nikdo nepojmenoval rizika spojená s odstraněním střešní konstrukce, kde hrozí i neřízená destrukce nebo nevyhovující stav nosných konstrukcí. Musíme být připraveni i na to, že první etapa může být z těchto důvodů daleko rozsáhlejší, s vyššími náklady a časově delší.

Na zastupitelstvu jste schválili využití budov ve vlastnictví města U Mincovny 6 a 8 pro přestěhování odboru životního prostředí a odboru školství, kultury a tělovýchovy po rekonstrukci těchto objektů. Co je důvodem tohoto rozhodnutí?

NÁMĚSTEK PRIMÁTORA Jaromír Kalina.

Foto: Lubomír Maštera

Jde o to, aby občané, kteří na magistrát přicházejí, jednali v důstojném prostředí, které zaručuje osobní komunikaci s úředníkem a dostatečnou míru soukromí či diskretnosti. Situace je taková, že v mnoha kancelářích pracují tři nebo i více úředníků najednou. Nemají tak ke své práci vyhovující pracovní podmínky. Je načase dlouhodobě trvající situaci řešit.

Přestěhování části úředníků do dalších prostor by mohlo svádět k myšlence nárůstu jejich počtů. Není tomu tak a zaznělo to i v příspěvku primátora města, který uvedl konkrétní počty za minulý a letošní rok. Tajemník úřadu se této problematice s vedoucími všech odborů patřičně věnuje. Řeší se celkové logické uspořádání odborů z hlediska potřeb uživatelů, tedy občanů města.

Další body jednání řešily příspěvky do sportu, které se opakují každoročně. Každoročně také zaznívají hlasy, které volají po sjednocení kritérií pro sport a kulturu. Dokonce to vypadá, jako by se někteří zastupitelé dělili na sportovce a pořadatele kulturních akcí, kteří mezi sebou bojují... Dá se takto rozdělit obyvatelstvo krajského města?

Jsem bytostně přesvědčen, že obyvatelé města v drtivě většině konzumují jak kulturní, tak sportovní a volnočasové požitky. Pokud někdo vytváří prostor pro rivalitu mezi sportovní a kulturní frontou, pak si myslím, že je to vnesený, uměle vytvořený problém některými aktéry zastupitelstva.

To nevylučuje, že legitimně existují zájmové skupiny lidí, které tyto požitky pro nás vytváří a dostanou se mezi sebou do diskuse. Je to naprosto přirozené. Je třeba brát na zřetel, že bez těchto aktérů by pestrá škála nabídky neexistovala. Měli bychom umět si je rozumným způsobem „hýčkat“.

Nesmíme zapomenout i na ty, kteří bez přispění města vytváří další pestrou směsici kulturních a sportovních událostí. Těm patří také velké uznání a poděkování (když mohou být mírně

nostalgičtí v tomto svátečním čase).

Myslím si, že Jihlava k oběma oblastem přistupuje zodpovědně. Již je zpracována koncepce kultury, na koncepci sportu se usilovně pracuje a bude brzy představena k připomínkování a schválení.

Pravdou je, že každé přidělování dotací vyvolává diskuzi o potřebě a oprávněnosti dotačních peněz. Je to naše lidská přirozenost a mnohé to i baví.

Město se v minulosti vzdalo možnosti využití příjmů z provozování hazardu na svém území. Nejedná se přitom o malé peníze, které by mohly směřovat do sportu. Nebyla to chyba, když se ukazuje, že hazard se přemístil do okolních obcí?

Na MF pracoval skvělý člověk a odborník Ondřej Závodský, náměstek pro hazard. Odvedl neuvěřitelně kvalitní práci a to zejména v přípravě a realizaci nového zákona o hazardních hrách. Jeho filosofie, přístup k regulaci hazardu mně byl srozumitelný a fandil jsem mu. Stejně jako dalším jeho spolupracovníkům, uvedu alespoň Karla Bláhu.

O to více mne šokovalo, že jako první přišel na řadu. Nová MF Aleina Schillerová v den svého jmenování mu oznámila, že končí. Je to pro mne nepřijatelné, odporné a veřejně proti tomu protestuji a vyjadřuji p. Závodskému a jeho kolegům svoji podporu.

Pokud bych si dovolil zaspokulovat, vůbec by mne nepřekvapilo, kdyby Andrej Babiš byl v krátkém čase rozhodujícím hráčem na poli hazardního byznysu.

Faktem je, že počet aktivních konzumentů hazardu neustále roste. Svůj podíl na tom má i snadná dostupnost na internetu. Zkušenosti s hazardem však jednoznačně ukazují na to, že jeho dopady na společnost převyšují zisky z jeho legalizace. Např. léčení závislých na hazardu se týká jenom minoritní části potřebných. Chybí odborníci a finance.

Geniální a ďábelské zároveň je propojení komunikace financování kultury, sportu a sociálních potřeb

společnosti s přispěním finančního podílu z hazardu. Je tím podsouváno a komunikováno, že bez tohoto příspěvku by nešlo tyto činnosti financovat. Tuto odpornou logiku odmítám. Stát by se měl vypořádat s chybami, které učinil a nenapravit minimálně v příliš tolerantní politice vůči hazardnímu průmyslu po roce 1989 a také s dopady případu Sazka.

Nulové toleranci hazardu v Jihlavě rozumím a děkuji městské policii a ekonomickému odboru za jejich neuvěřitelně kvalitní práci v této oblasti, štafetu nyní převzal celní úřad. S ním nyní probíhá komunikace a předávání informací a zkušeností. Jeden z velkých problémů je, že legislativa nestíhá „inovátorství“ provozovatelů hazardu.

Je poměrně jednoduché přestěhovat hernu jinak, stejně tak je možné podnikat v internetových sázkách, přeprogramování kvízomatu na jinou, legislativně zatím nepostižitelnou verzi, je otázka desítek sekund.

Odstranili jsme stovky „beden“ z provozoven po celém městě. Bojujeme s desítkami kvízomatů, je zde nabídka hazardu „za branami města“. Chybí online registr evidence hráčů aktivity hazardních hráčů. Jako by smysl zřeknutí se hazardu ve městě tímto ztrácel na lesku.

K fungující regulaci se ale nedostaneme přes noc nebo mávnutím kouzelného proutku. Je to proces, který potřebuje čas. A právě proto jsem rád, že Jihlava vůči hazardu vystupuje nekompromisně. Jsme v boji proti hazardu dávání za vzor ostatním, metody spolupráce úředníků, městské policie a policie České republiky, nyní celní správy při kontrolní činnosti ukazují na odvalu, s jakou je ve městě přistupováno k potírání hazardu.

Na jednání zastupitelstva se začíná mluvit jazykem běžnému občanovi nesrozumitelným. Zastupitel Tomanec přinesl municipalitu (městskou samosprávu), nyní se zase objevili participační programy (sdílené). To již nemluví o FIDICu, tentokrát jakémsi žlutém. Ale nechtě – primátor města řekl, že po analýze možností města by se participační rozpočet pohyboval ve výši kolem sta tisíc korun a to by nebylo řešením. Poprosím o dešifrování pro méně vzdělané...

Participační rozpočet nebo program, tak jak ho v této době praktikují některé obce a města ve skutečnosti znamená, že samospráva vyčlení nějakou částku peněz z rozpočtu a občané sami rozhodnou, na co je využijí.

Tak se vlk nažere a problém je vyřešen. Pokud to ale někdo myslí vážně, tak jako třeba Jihlava, tak k tomu přistupuje systémově.

Lze uvést řadu nástrojů a konkrétních případů. Tak například velmi ceněný program PUPÍK, kdy se občané pomocí internetu mají možnost vyjadřovat k územnímu plánu města.

(Pokračování na str. 6)